

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

11

Datum

Skupina divadla : DHNP

Vaše jméno: dotazovala se Míša Malčíková

Přepis: Vendula Valentová

Demografické údaje o respondentovi

Věk: 18

Pohlaví: žena

Studium: Studentka jazykového gymnázia

Povolání: student

Poznámky

Přepis rozhovoru

Tak začněme úplně od začátku, úplně jednoduše – věk, škola, atp.

Je mi osmnáct let, studuju klasické španělské gymnázium, na osmileté větvi, klasické jazyk - latina, starořečtina a takový věci...

Máte nějaké koníčky? Jak trávíte volný čas?

Já mám hodně ráda kulturu takhle všeobecně, takže hudba, filmy, ráda chodím do divadla, i když ne tak často, jak bych si přála, kvůli studentským finančním prostředkům... a tancování taky a po kavárnách taky po Brně, to s přáteli hlavně.

A kdybyste shrnula poslední měsíc, kde jste všude byla, v rámci kultury?

Byla jsem v divadle na Shakespyré, commedia plná omylů. Byla jsem na koncertě brněnské kapely Koistinen a za poslední měsíc... to je asi tak všechno, kromě stahování filmů, ale to tam asi počítat nebudu...

...ale jo, taky je to kultura...Kolik času tak trávíte v divadle, říkala jste, že byste chtěla víc, ale není to přesně ono...

Tak v tomto roce jsem byla asi třikrát, zatím.

Tak řekněme jednou za měsíc někam vyrazíte...

...no, jo. Určitě, jednou za měsíc určitě.

A jaká divadla navštěvujete?

Nejčastěji Husa na provázku, díky těm programům, které jsou zvláštní. Díky tomu, že je to experimentální divadlo, tak se mi líbí ty programy a jak se parafrázuji ty různé divadelní hry. No, hlavně Husa na provázku, ale i národní, Janáčkovovo nebo Mahenovo. Ty klasický díla jako třeba Lakomec...nebo i balety.

To je takové zvláštní, když to srovnáte, Husu a to národní...

Jojo, já mám ráda divadlo, když poznám od každého něco.

Tak když to zkusíte srovnat, když radši chodíte do té Husy, tak co vás láká potom do toho národního?

No i když ty díla jsou takové klasické, tak mám pocit, že to patří do takového klasického vzdělání, co by měl člověk mít. Taky se mi to hodí i do školy, samozřejmě. A baví mě ta klasika, že se neorientuju přímo na jeden směr, mám ráda poznávání kultury ze všech stran, takže jakýkoliv divadlo bych brala.

A další menší divadla? Jako třeba Hadivadlo, Buranteatr...

V Hadivadle jsem byla jednou tento rok, na...ježiš, teď mi to úplně vypadlo... myslím, že to bylo něco s Hitlerem v názvu...a líbilo...

...jo, vím, co myslíte. Takže ten výběr jsme specifikovaly na tu klasiku, spíš, ale přeci jen ta Husa není až tak klasická...

No právě se mi líbí, v tom Janáčkově, v tom národním, dělají ty klasický díla, tak, že jsou tak performovány, tak jak mají být a právě v té Huse na provázku je to úplně něco jiného a je to takový přímý kontakt s herci a je to víc pro tu veřejnost ...jak bych to řekla, víc takový lidštější...ta Husa na provázku.

Co od návštěvy divadla očekáváte? Co si třeba odnesete...

Očekávám určitě nějaký estetický zážitek, něco, co bude působit na mě, něco, co zapůsobí, co si pak budu pamatovat, že byla jsem na tom, viděla jsem, jak to na mě působilo, co se týče herců, tak vůbec toho děje, nebo i kulis, čehokoliv.

Podle čeho si tak vyberete, na co půjdete a na co nepůjdete?

Když to dílo aspoň trochu znám, třeba jestli je to podle knížky, nebo vůbec ta tematika, jestli je mi to blízký, jestli je možný, že bych se v tom třeba našla nějak. Nějaký aspekt abych tam měla společný, v té hře, nebo něco...

My jsme zmínily Shakespyré, to je zas úplně něco jiného, podle čeho jste třeba vybrala, že půjdete na Shakespyré?

Protože jsem očekávala, že jelikož je to od divadla Husa na provázku, že to bude úplně něco jiného, než když jdu do Janáčkova na Romea a Julii na balet a čekala jsem, že se pobavím a pobavila jsem se.

Sledujete to divadlo, jakože jeho působení, například projíždíte ty weby a podobně?

Jo, dívám se na programy, hledám...

A kultura v televizi?

Televizi vůbec, ale mám ráda seriály obecně, taková závislost už od malička, ale televizi nemám ráda.

A třeba v rámci zpráv nějakou kulturu chytnete, nebo to vypouštíte úplně...

Ne že vypouštím, ale už jsem si tak zvykla na tu vypnutou televizi, že už je to pro mě úplně něco neznámého, už ani nevím, co se tam dává, jaký pořady...

A kde jinde získáváte informace? Kromě toho webu.

Z těch různých bulletinů, co třeba posbírám při návštěvě divadla, ve škole taky máme, nebo po kavárnách jich hodně bývá. Tak si to vždycky беру a projíždím.

Jaký máte vztah k recenzím?

Vůbec je nesleduju, vůbec, vůbec.

Ani třeba před nebo po představení, kdybyste něco řekněme nepochopila...

Spíš po, ale spíš u filmů, než u divadelních představení. Protože mám pocit, že divadelní představení může být kdykoliv jiný, že ta atmosféra těch herců se může kdykoliv měnit, že to není jak film, kde

jsou vždycky daný ty jejich výkony, že jsou jednou a pak už to každý vidí to stejný. Ale u divadla to je trochu něco jiného.

Jak vnímáte návštěvu divadla? Je to jiné, než když jdete třeba do kina?

Určitě...u divadla i víc vnímám, koho si беру sebou, tu společnost. Protože když jdeme třeba do Husy na provázku, tak mám ráda, když jdu s přáteli, kteří mají podobný smysl pro humor, nebo tak. Že vlastně bude vnímat ty situace stejně podobně, i co se týče té atmosféry, protože u divadla tvoří atmosféru i diváci, takže mám ráda, když vezmu někoho, kdo se nebojí zapojit.

Kdo vás vzal poprvé do divadla?

No, myslím, že to bylo už ve škole na základce.

A pořádáte dál se školou ty návštěvy?

Pořádáme, vždycky nám přichází ty akční nabídky lístků, hlavně od Husy na provázku, ale i do Městského divadla, a my se vždycky rádi zapojíme s děckama...

Je někdo, kdo to tam řídí?

Většinou profesorky českého jazyka nebo hudební výchovy...

Takže ne třeba třídní, že by řekl, všichni jdeme!

Ne, ne, to ne, je to opravdu dobrovolné...

A kdo vás poprvé přivedl do Husy? Nebo co vás tam přivedlo poprvé?

Myslím, že když jsem tam poprvé šla, tak jsem ani nevěděla, jaké to divadlo je, na co se orientuje, vůbec jsem neměla představu. Ale už si ani nevzpomenu kdy, kdo to byl... ale je pravděpodobnost, že taky v rámci školy, až teda teď na gymnáziu, před třemi lety možná...

A vnímáte nějak tradici, historii Husy?

Právě o ní bohužel moc nevím, ale cítím, že tam něco je.

Když už se teda vydáte do divadla, asi s přáteli nejčastěji, tak spojujete to s něčím, jakože si jdete někam sednout...

(jen souhlasné ehm...☺)

Nebo jak organizujete takové výlety?

Tak dejme tomu s přáteli si vybereme představení, které nás zaujalo...

...s nějakým předstihem to vybíráte?

Tak třeba ten měsíc, ale pak se většinou dozvíme, že lístky už jsou vyprodány, tak čekáme na další měsíc a možná se to tak protáhne na půl roku, než navštívíme to daný představení. A když jdeme se třídou, tak se vždycky domlouváme na sraz a když jde s námi i třídní profesorka, což nás vždycky

potěší, tak si říkám, že bychom někdy mohli jít, ale zatím to nevyšlo...Většinou s přáteli pak do kavárny, nebo před tím, aby to byl takový hezký den, nebo potom, abychom mohli vstřebat ty zážitky.

To by mě zajímalo, jak vstřebáváte takové zážitky?

Já většinou třeba z Husy odejdu úplně nadšená, kdežto třeba v Janáčkově u některých baletů jsem i usínala, to se mi stalo bez problému, co se týče těch baletů. Ale co se týče Husy, to je vždycky nadšení hrozný. Jak z herců, tak ze všeho a pak už si jenom povídáme...

Jste iniciátor takových výletů?

Dalo by se říct, že ano...

Nebo se jen tak domluvíte, prostě hromadně si povídáte...

Myslím, že i jsem, ráda navrhnu svým přátelům, jestli nechceme na tohle daný představení...

Dáte na doporučení známých, nebo kamarádů?

Dám, když vím, že ti kamarádi mají stejný vkus jako já, tak ano.

Sledujete třeba i pohyb herců, že neúčinkují jen v tom jednom divadle, že jdou do jiných divadel, nebo třeba do televize?

Když si vzpomenu na nějakou tvář z filmu, tak se mi třeba vybaví, že to jméno jsem viděla v divadelním představení, tak to ano, ale jinak to moc nevnímám.

Jak vnímáte ceny vstupenek?

Ceny vstupenek, tak to bývá občas pro mě veliký problém, třeba někdy si fakt čekám na to představení, až bude v té školní akci, za těch třeba sto korun, což mi přijde adekvátní, ale když vím, že to představení je určitě kvalitní, co jsem slyšela, tak se mohou pohybovat i do dvou stovek.

Vnímáte publikum Husy a publikum národního?

Určitě, určitě...

Kdybyste to měla nějak srovnat...

Kdybych to měla srovnat, v Janáčkově divadle většinou, když tam chodím, tak jsou tam důchodci, nebo třídy s malými studenty, kteří jsou navlečení v slušném oblečení, ve kterém se necítí moc dobře. Co se týče diváků Husy, tak vidím, jak tam všichni chodí s úsměvem, jak vždycky očekávají to, že to bude uvolněný, a většinou, co jsem zažila představení, se zapojovali i diváci, takže je to tam všechny baví...je to živý, že u Husy nikdy nechci propásnout ani sekundu ničeho.

A jak na vás Husa působí, už si teda nevzpomínáte první zážitek, ale je důvod, proč se sem stále vracíte? Co třeba ta atmosféra?

Tak určitě ta atmosféra se mi líbí, ta atmosféra na mě dýchá z těch bulletinů, z těch programů, tak i z té webové stránky Husy, nebo vůbec, když vejdu do té budovy a kolem to zařízení, ten interiér, a

pak vrchol když vidím ty herce, při těch výkonech, tak mě to úplně fascinuje. A pak si dokážu zapamatovat tvář i jména těch herců a ráda je pak vidám v představeních.

Vzpomenete si třeba na nějaký fakt jako starší zážitek, že byste si řekla, jo, to mi utkvělo v paměti, starší, třeba tak tři roky...

Tak tři roky asi ne, mám asi blbou paměť, ale vzpomenu si třeba na představení Alchymisty tady v Huse na provázku, takový komorní spíš, to bylo úplně jiný než teďka, když chodíme na představení. No a to je aspoň takový rok a půl, nebo možná i víc, nevím...

Můžu se zeptat, která představení jste v Huse viděla?

Tak viděla jsem Alchymistu, Shakespyré, Baladu pro banditu, 2+1 improvizaci a určitě ještě něco...teď si vůbec nemůže vzpomenout a možná to jsou ty nejčerstvější, až teda na toho Alchymistu.

A v poslední době třeba ty novinky, co se teď nasazovaly?

Já nevím přesně, co jsou novinky v Huse na provázku...

...nevadí.

Myslím, že od Václava Havla nějaká hra, nebo...

Cirkus Havel?

Možná...no...

Tak to zkuste popsat, jak to vypadalo...

...no akorát to jsem neviděla, to jsem si říkala, že je z těch nových, co jsem neviděla...

...jo, takhle, cirkus už je hodně starej...

...jo, já se v tom vůbec nevyznám...

...myslím, že už měl teď derniéru...Účastníte se třeba nějakých mimodivadelních akcí, co Husa pořádá?

Ne, možná jsem ještě o takové ani neslyšela, i když vím, že něco takového pořádají z webových stránek, ale ještě jsem se ničeho nezúčastnila.

A hostování divadel, nebo pořádají diskuze, koncerty...

Ne. Ale vím, že před dvěma lety, v rámci dnů francouzské kultury, jsem tady byla na nějaké akci, ve francouzštině... ale nebylo to představení...

Kdybyste měla někoho přesvědčit, aby šel do Husy, čím byste ho ukecala?

Určitě atmosférou v divadle, zajímavostí toho ztvárnění, určitě i hereckými výkony a...zaručenou zábavou.

A co vás teď v poslední době nadchlo?

Tak určitě se mi hodně líbila Balada pro banditu, to jsem vůbec nečekala, že by se mi to tak líbilo...

A čím vás to tak hodně nadchlo?

Asi zároveň kombinací jak hereckých výkonů, tak i toho zpěvu, v té hře. Atmosféry, atmosféra byla hodně dobrá a...hrozně ten zpěv na mě zapůsobil, jak jsem to slyšela tak bezprostředně blízko a vždycky hlavně vnímám ty herce, a pozorovat, jak se u toho tváří a to se mi hrozně líbilo, že všichni... že šlo vidět, že je to baví, že do toho šli s nasazením.

A je něco, co vás třeba naštvalo?

Asi ne...asi ne...

Chystáte se teď na něco?

Chceme jít s kamarády na Maestro a Markétku, ale myslím, že jsou zase vyprodané lístky...

...takže počkáte zase půl roku...

...jojo, přesně tak☺

Nevím, už mě nic víc tak nenapadá...Co třeba jméno Vladimír Morávek?

Říká mi to něco☺ myslím, že je to umělecký ředitel Husy na provázku a myslím, že jsem s ním četla rozhovor teď nedávno a zaujalo mě to...vlastně jeho cesta k divadlu, to mě hodně zaujalo, jak se vůbec přihlásil na Jamu, že pochází odněkud z Břeclavi, nebo tam někde dole, na jižní Moravě a že to bylo takové území kde neměl co dělat, tak hodně četl, a vlastně asi zapůsobil na Jamu tím, že znal hodně autorů, hodně knih a že věděl, jaký kdo používá slova a tak, a že zapůsobil, a tak se vlastně náhodou dostal na Jamu.

Sledujete ty herce, nebo třeba i režiséry? Jak se střídají, nebo ten soubor...

Jirku Knihu, to je můj oblíbený herec, takže toho docela hodně a dál...já vždycky většinou poznám podle tváří, většinou když je vidím v představení, tak jsem ráda, že tam jsou, ale jména si pamatuju toho Jirku Knihu...

Sledujete i další působení Jiřího Knihy?

Myslíte přímo v divadle, nebo mimo Husu?

Kdekoliv, třeba když vychází nějaké rozhovory, nebo podobně...

Ani ne, ani ne.

Vím, že třeba dělali Divadlo ke kávě, jak tady byl ten Lunapark...

Jo, o tom jsem slyšela, ale neviděla jsem...

...nevadí...Co mě zaujalo, vy jste řekla, že je Husa experimentální, zkusila byste to nějak vysvětlit, čím je experimentální?

Já bych to přirovnala k tomu, že to zpracování, že tam nejde o to, aby to bylo za každých okolností to, co lidi očekávají. Právě ten opak, aby prostě překvapil, aby přišel s něčím novým, nějakou inovací, aby mohl na lidi zapůsobit na jiný dojmy, jiný pocity, něco úplně...z třeba původní klasické hry udělat

něco úplně jiného, podívat se z různých úhlů na tu hru a vytěžit z ní něco jiného, co většinou uniká lidem, protože vnímají třeba Shakespeara jako renesančního autora...nebo nevím...takhle to vnímám...

Když se vrátíme k těm režisérům, vnímáte, že něco bylo podobné s něčím, nesrovnáváte to...?

To zas ne, já mám pocit, že jsem zas tolik představení neviděla, abych takhle dokázala porovnávat.

Když se vrátíme k té Mahence, co jste viděla tam?

No, hodně baletu, ale od té doby, co jsem viděla Carmen ve spolupráci s tím Ballett Dortmund, tak už se mi nelíbí žádný balet, protože to bylo pro mě strašně krásný, to jsem vůbec nečekala. A od té doby už se mi nelíbilo ani Labutí jezero, ani Romeo a Julie, jenom ta Carmen. Viděla jsem operu, určitě Prodanou nevěstu...co jsem ještě viděla...viděla jsem... bylo to takové jakoby spojení tří her, něco...ježiš, teď si ani nevzpomenu na název, vím, že u toho představení jsem usnula na chvíli...první bylo něco o Fridě prý...jmenovalo se to nějak Láska něco...takový zvláštní představení, v Mahence to bylo, balet myslím, já už nevím☺

A činohru v národním?

Myslí, že ano...kdybyste mi nějaký vyjmenovala...

Vy jste říkala tu klasiku, toho Lakomce?

No, to jsem chtěla vidět, ale neviděla, protože tam byli rodiče, protože jsem je na to poslala. Takže nebyla jsem, ale taky se na něj chystám...

Jaký je to vaše rodinné zázemí, že pošlete jen tak rodiče místo sebe...

No, to začalo tak, že naši byli překvapení, jak jsem nadšená z těch divadelních představení, a taky chtěli chodit. A oni sami od sebe se k tomu nedonutí, takže vždycky když mají narozeniny, nebo výročí, tak jim koupím lístky s bráchou a pošleme je do divadla a máme volný večer☺ a jsou rádi, baví je to, líbí se jim to.

To je hezký...je něco, co byste mi ještě chtěla svěřit, co mě třeba vůbec nenapadlo, na co jsem se vůbec nezeptala?

Tak třeba...nevím, jestli vám to k něčemu je, ale naposledy, když jsem byla Huse na Shakespyré, tak tam herci vyloženě apelovali na diváky, aby se zapojili, a něco říkali... Jako všichni dohromady a mě přišlo, že kromě mě a mých spolužáků se nikdo nezapojil a cítila jsem tak trošku zklamání z těch diváků, že jakoby nepodpořili ty herce, když si přímo o to říkali a tak, tak mě to tak trošku rozesmutnělo...tak jsme si to se spolužáky nějak vynahradili...

A vy jste taková akční, do těch představení...☺

☺jo, trošku...někde musím tu energii vyslat...

Zkusila jste někdy třeba něco, já nevím, dramatický kroužek...

Jo, na základní škole a to mě hodně bavilo. Já bych strašně chtěla hrát v dramaťáku, ale nikdy jsem se k tomu nedostala, nevím, jestli to je lenost si sehnat informace, nebo tak, ale nějak jsem to úplně

vyпустила a teď mě to mrzí, že příští rok nebudu moct kvůli maturitě, nebudu mít čas, ale chtěla bych, hrozně mě to láká.

Když jsme zmínily tu Baladu a Shakespyré, ještě něco vás tak zaujalo, zůstalo vám v paměti...nějaký úsek, nebo cokoliv...

Jak jsem viděla představení 2+1 Jirky Knihy a Michala ...

... Daleckého...

Ano, Daleckého, tak právě mě úplně...já jsem o tom nic - to mě o tom řekla kamarádka, že je takové představení - ani nevěděla, že se koná taková improvizace...Vůbec jsem nevěděla, že se to takhle provádí, byla jsem strašně mile překvapená, strašně se mi to líbilo, vůbec ten nápad, že něco takového se dělá, že se do toho zapojují diváci tím, že si napíší na lísteček téma a pak si vybírají, to se mi strašně líbí...takže je to takový opravdu důkaz toho, jak se má divák přesvědčit o těch výkonech těch herců, že tam nejsou jenom tak.

Jaká jste schytala témata?

Myslím, že tam bylo... moje kamarádka měla lísteček a na něm napsaný „Milan Uhde, báseň dva plus jedna“, a to si zrovna vzali od ní, takže tam něco takového, už ani nevím, co představovali, ale bylo to dobré. A pak tam jedna paní napsala „hádky důchodce s mladým člověkem, s pubertákem“, tak to se hodně vyřádili ti herci u toho... myslím, nevím, jestli se mi to zdálo, ale při nějaké scéně myslím olizovali zeď, ale nebyla jsem si jistá, jestli to fakt dělali, protože jsem to viděla ze špatného úhlu, nebo že je to má nabudit, že lízají tu zeď v tom divadle(?)... Jsou taky hodně akční...

Je škoda, že u některých divadel jsou ty lístky tak drahé, že většina studentů mého věku si řekne, že si radši stáhne nějaký film, než dát třeba tři čtyři stovky za nějaký představení. Už se mi hodněkrát stalo, že se mi třeba líbilo nějaké představení nebo muzikál v Městském divadle, ale lístek stál 550 korun, tak jsem si řekla, že to už opravdu ne...

Takže když máte ty výhodné lístky do školy, tak to vyjde na míň...

No, určitě, do Městského divadla třeba ta nižší cena stojí 350 korun, ale i to mi přijde hodně, takhle nám studentům ze středních škol, ale do Husy ta výhodná stojí sto korun, sto padesát maximálně, to je tak akorát, to jsme rádi☺

Můžu se ještě zeptat, kolik jste tak za měsíc ochotná utratit za divadlo, kino, výstavu, nebo cokoliv...

Dohromady klidně i...podle možností...klidně i celé kapesné???, abych měla i na jídlo, ale podle toho se přizpůsobím. Většinou s kamarádkou jsme každý měsíc chodily do Janáčkova, nebo Mahenky díky tomu, že v poslední řadě úplně nahoře máte lístek za padesát korun, jinak bychom tam asi ani nechodily. Ale chodily jsme tam rády, když to stálo padesát korun, a viděly jsme dobře, protože jsme byly mezi těma důchodcema takový ty mladý, co ještě vidí dobře do dálky, takže nám to nevadilo. Právě s bráchou jsme vždycky šetřili, tak naši mají za měsíc narozky, tak abychom začali šetřit na ty lístky do divadla... kolem tak tří čtyř stovek.